

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **J. K.,** proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,** se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 10. 2016, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. 11. 2016, č. j. 2 Ad 34/2016 – 14,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

[1] Podanou kasační stížností žalobce (dále jako „stěžovatel“) brojí proti v záhlaví označenému usnesení Městského soudu v Praze (dále také jen „městský soud“), kterým tento soud postoupil věc Krajskému soudu v Ostravě jako soudu místně příslušnému podle § 7 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[2] Stěžovatel se žalobou podanou k městskému soudu domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované. Tímto rozhodnutím bylo rozhodnuto o jeho námitkách proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 6. 2016, č. j. X, týkající se snížení výše jeho invalidního důchodu, a to tak, že námitky byly zamítnuty.

[3] Městský soud, dříve než se zabýval věcí samou, posoudil svou místní příslušnost. V napadeném usnesení dospěl k závěru, že dle § 7 odst. 3 s. ř. s., ve věcech důchodového pojištění a dávek podle zvláštních předpisů vyplácených spolu s důchody, je v řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště. S ohledem na skutečnost, že stěžovatel uvádí své bydliště v Třinci, který spadá pod obvod Okresního soudu ve Frýdku Místku, který se pak nachází v obvodu Krajského soudu v Ostravě, dospěl městský soud k závěru, že k posouzení žaloby je místně příslušný právě tento krajský soud. Z tohoto důvodu věc postoupil k dalšímu řízení Krajskému soudu v Ostravě.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalované

[4] Usnesení městského soudu napadl stěžovatel kasační stížností, ve které uvedl důvody odpovídající § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Považuje za nesprávné posouzení právní otázky, který krajský soud je místně příslušný k projednání jeho žaloby. Dovozuje, že jeho žaloba směřuje proti žalované, která má sídlo v Praze, kde také o jeho invalidním důchodu bylo rozhodnuto. Z tohoto důvodu má být místně příslušný k projednání žaloby městský soud. Dále pro úplnost uvedl informace o další své kauze. V závěru kasační stížnosti namítl, že nemůže být nucen k jejímu podání psanému pouze právně vzdělanou osobou.

[5] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

III. Posouzení kasační stížnosti

[6] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podaná včas a směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné.

[7] Kasační soud nepožadoval po stěžovateli zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost, ani doložení povinného zastoupení v řízení před Nejvyšším správním soudem. Jak uvedl rozšířený senát v usnesení ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 – 19, publ. pod č. 3271/2015 Sb. NSS (dále jen „usnesení rozšířeného senátu“): „V *případě rozhodování krajského soudu o žádosti o osvobození od soudního poplatku a o návrhu na ustanovení zástupce (ale i o jiných procesních návrzích) se jedná pouze o úkony učiněné v probíhajícím řízení o žalobě, které slouží k zajištění podmínek řízení nebo jeho řádného průběhu. Řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutím soudu o těchto návrzích nevybočuje z vymezeného rámce, jeho výsledkem není nic jiného než jen konečné rozhodnutí o procesní otázce podstatné pro žalobní řízení, jež před krajským soudem i v době rozhodování Nejvyššího správního soudu stále běží. Jestliže je tedy poplatková povinnost spojena s řízením o žalobě, v jehož rámci rozhoduje Nejvyšší správní soud o „procesní“ kasační stížnosti, nevzniká podáním takové kasační stížnosti stěžovateli nová poplatková povinnost, neboť za řízení ve věci je již zaplaceno (případně se tato otázka řeší). Výše uvedené závěry se pak promítají i do úvah o povinném zastoupení stěžovatele. Je-li podána kasační stížnost proti usnesení krajského soudu o neosvobození od soudních poplatků, o neustanovení zástupce či proti jinému procesnímu usnesení učiněnému v řízení o žalobě, je rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti učiněno v rámci tohoto řízení, a proto se zde ustanovení § 105 odst. 1 a 2 s. ř. s. neuplatní.*“ Místní příslušnost spadá pod vymezení podmínek řízení, proto i rozhodnutí, jímž byla žaloba postoupena z důvodu místní nepříslušnosti, slouží k zajištění naplnění podmínek řízení. Dle citovaného usnesení rozšířeného senátu taková rozhodnutí nejsou spojena s poplatkovou povinností, ani s povinným zastoupením. Na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na

povinném zastoupení stěžovatele advokátem tak v tomto případě nelze trvat. Stěžovateli tak je třeba dát za pravdu, že poučení dané mu krajským soudem nebylo správné. Nicméně uvedená vada neměla žádný vliv na zákonnost rozhodnutí, když stěžovatel si i přes uvedené poučení kasační stížnost podal a Nejvyšší správní soud o ní tímto rozsudkem rozhodl.

[8] Poté soud přezkoumal napadené usnesení městského soudu v rozsahu kasační stížnosti, ověřil, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[9] K hlavní námitce stěžovatele týkající se toho, který soud je místně příslušný k projednání jeho žaloby, je nutno uvést, že stěžovatel má pravdu v tom, že obecné pravidlo obsažené v § 7 odst. 2 s. ř. s. stanoví, že místně příslušný soud je ten, v jehož obvodu má sídlo správní orgán, který ve věci vydal prvoinstanční rozhodnutí, v tomto případě žalovaná. Nicméně zákon v § 7 odst. 3 s. ř. s. stanovuje speciální pravidlo pro určení místní příslušnosti soudu v případě důchodového pojištění a dávek dle zvláštního předpisu vyplácených s důchody. Jde o výjimku z obecného pravidla pro určení místní příslušnosti. Uvedená výjimka stanoví, že místně příslušný je krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště. Tato výjimka je ku prospěchu navrhovatelům, neboť zohledňuje sociální charakter věcí, na které se uvedené ustanovení vtahuje, když stanovuje pravidlo, které znamená snadnější, fyzicky dostupnější, přístup k soudu. I pro stěžovatele je ostatně snazší, aby jeho věc byla projednávána Krajským soudem v Ostravě, neboť je blíže jeho bydlišti než městský soud (přibližně 60 km oproti přibližně 400 km). Městský soud tedy postupoval v souladu se zákonem, když věc postoupil k vyřízení Krajskému soudu v Ostravě.

[10] K informacím týkajících se stěžovatelova jiného případu, které v kasační stížnosti vylíčil, Nejvyšší správní soud uvádí, že tyto nijak s věcí nesouvisí. Z tohoto důvodu souhlasí s jeho konstatováním, že se jedná o doplňující informace, uvedené pouze pro úplnost, a proto se k nim nijak nevyjadřuje.

[11] S ohledem na výše předestřené je tak zřejmé, že se městský soud nedopustil nezákonnosti, když dovodil místní příslušnost Krajského soudu v Ostravě pro vyřízení věci týkající se důchodového pojištění stěžovatele.

IV. Závěr a náklady řízení

[12] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. O věci při tom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s., dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

[13] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované, která by jinak měla právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení náklady nad rámec její běžné úřední činnosti. Z uvedených důvodů soud rozhodl, že žádnému z účastníků se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. března 2017

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu